

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minerva Kulturreisen GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Freital

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 26 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Specjalny system dla biur podróży — Sprzedaż biletów do opery bez świadczenia dodatkowych usług

Sentencja

Wykładni art. 26 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy dokonywać w ten sposób, że nie dotyczy on osobnej sprzedaży biletów do opery przez biuro podróży bez świadczenia usługi turystycznej.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Corman SA przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sprawa C-131/10) (¹)

(Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 3 — Przedawnienie w zakresie postępowań — Termin — Zasady sektorowe — Rozporządzenie (WE) nr 2571/97 — Zróżnicowane stosowanie przepisów o przedawnieniu w przypadku popełnienia nieprawidłowości przez beneficjenta dotacji lub jego kontrahentów)

(2011/C 55/28)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Corman SA

Strona pozwana: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Bruxelles — Wykładnia art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z

dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) — Przedawnienie w zakresie postępowań — Możliwość zastosowania wspólnotowych lub krajowych przepisów sektorowych w tej dziedzinie — Zróżnicowane stosowanie przepisów o przedawnieniu w przypadku popełnienia nieprawidłowości przez beneficjenta dotacji lub jego kontrahentów?

Sentencja

1) Ponieważ rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych nie przewiduje zasady przedawnienia w zakresie postępowań mającej zastosowanie do przelewu na odpowiedni rachunek zabezpieczeń ustanowionych w ramach czynności przetargowych w sektorze masła, koncentratu masła i śmietany, nie stanowi ono zasad sektorowych przewidujących „okres krótszy” w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich. W konsekwencji czteroletni okres przedawnienia określony w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze tego ostatniego rozporządzenia ma zastosowanie do takiego przelewu, jednakże z zastrzeżeniem możliwości, jaką zachowują państwa członkowskie na mocy ust. 3 rzeczonego art. 3, do ustanowienia dłuższych okresów przedawnienia.

2) Ścigając nieprawidłowość w rozumieniu art. 1 rozporządzenia nr 2988/95, państwa członkowskie zachowują możliwość stosowania dłuższych okresów przedawnienia w rozumieniu art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia, włączając w to, w kontekście rozporządzenia nr 2571/97, sytuacje, w jakich nieprawidłowości, za które powinien odpowiadać wybrany oferent, zostały popełnione przez jego kontrahentów.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-233/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2007/44/WE — Ocena ostrożnościowa przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego — Zasady proceduralne i kryteria oceny)

(2011/C 55/29)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Nijenhuis i H. te Winkel, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciel: C. Wissels, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Dz.U. L 247, s. 1)

Sentencja

1) Nie przyjmując w przepisany terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Barbara Mercredi przeciwko Richardowi Chaffe'owi

(Sprawa C-497/10 PPU) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Sprawy małżeńskie oraz odpowiedzialność rodzicielska — Dzieci, których rodzice nie są małżeństwem — Pojęcie zwykłego pobytu niemowlęcia — Pojęcie prawa do pieczy)

(2011/C 55/30)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Barbara Mercredi

Strona pozwana: Richard Chaffe

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia art. 8 i 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w

sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1) — Pojęcie zwykłego pobytu — Dziecko urodzone w Zjednoczonym Królestwie z ojca będącego obywatelem brytyjskim oraz matki będącej obywatelką francuską, mające obywatelstwo matki, przy czym rodzice nie pozostają w związku małżeńskim — Dziecko zabrane na Reunion przez matkę — Zabranie zgodne z prawem w chwili, gdy nastąpiło, gdyż wówczas podmiotem odpowiedzialności rodzicielskiej wobec dziecka była matka — Późniejsze wnioski ojca o przyznanie mu władzy rodzicielskiej, ustalenie naprzemiennego pobytu dziecka u obojga rodziców oraz przyznanie prawa do osobistej styczności z dzieckiem złożone przed sądami brytyjskimi — Postanowienie High Court nakazujące powrót dziecka do Zjednoczonego Królestwa — Zaskarżenie tego postanowienia przez matkę na tej podstawie, że w chwili wszczęcia postępowania dziecko nie miało miejsca zwykłego pobytu w Zjednoczonym Królestwie

Sentencja

1) Pojęcie zwykłego pobytu w rozumieniu art. 8 i 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że pobyt ten odpowiada miejscu, gdzie dziecko wykazuje pewną integrację ze środowiskiem społecznym i rodzinnym. W tym celu, gdy rozpatrywana jest sytuacja niemowlęcia przebywającego ze swoją matką dopiero od kilku dni w innym niż państwo jego zwykłego pobytu państwie członkowskim, do którego zostało ono przemieszczone, powinny w szczególności zostać wzięte pod uwagę czynniki takie jak, po pierwsze, długość, regularność, warunki oraz przyczyny pobytu w tym państwie członkowskim i przeniesienia się matki do tego państwa oraz, po drugie, w szczególności ze względu na wiek dziecka, pochodzenie geograficzne i rodzinne matki oraz stosunki rodzinne i społeczne zawiązane przez nią i przez dziecko w tym państwie członkowskim. Do sądu krajowego należy ustalenie zwykłego pobytu dziecka przy uwzględnieniu wszystkich istotnych okoliczności faktycznych danego przypadku.

W razie gdyby zastosowanie powyżej wymienionych kryteriów prowadziło w sprawie przed sądem krajowym do wniosku, że nie można ustalić zwykłego pobytu dziecka, ustalenia sądu mającego jurysdykcję należy dokonać na podstawie kryterium „obecności dziecka” w rozumieniu art. 13 rozporządzenia

2) Orzeczenia sądu państwa członkowskiego oddalające na mocy konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę wnioski o niezwłoczny powrót dziecka pod jurysdykcję sądu drugiego państwa członkowskiego i dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej wobec tego dziecka nie mają wpływu na orzeczenia, które mają być wydane w tym drugim państwie członkowskim we wszczętych wcześniej i nadal zawisłych postępowaniach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.